

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.708 van 11 oktober 2011
in de zaak A. 196.564/XIV-32.233**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Maurice Mandelblat
 kantoor houdend te 1030 Brussel
 A. Reyerslaan 41 bus 8
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid
kantoor houdend te 1000 Brussel,
Antwerpsesteenweg 59 B

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 26 mei 2010, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 42.576 van 29 april 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 5793 van 29 juni 2010 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 september 2011 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Maurice Mandelblat, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker heeft op 21 juni 2004 een aanvraag tot vestiging als echtgenoot van een burger van de Unie ingediend op basis van zijn huwelijk met zijn Portugese echtgenote. Op 29 december 2004 wordt de verzoeker gemachtigd tot vestiging.

3.2. Op 26 juni 2007 wordt de echtscheiding uitgesproken tussen de verzoeker en zijn Portugese echtgenote.

3.3. De verzoeker treedt op 23 september 2007 in het huwelijk met XXX, van Indiase nationaliteit. De echtgenote van de verzoeker dient een aanvraag in voor een visum gezinshereniging.

3.4. Op 11 februari 2009 wordt de verzoeker in het bezit gesteld van een duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

3.5. Bij vonnis van de correctionele rechtbank te Ieper van 19 maart 2009 wordt de verzoeker veroordeeld wegens het gebruik van valse stukken na het aangaan van een schijnhuwelijk om op bedrieglijke wijze een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen.

3.6. Op 24 juli 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en Asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen met een arrest van 29 april 2010. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4.1. De verzoeker werpt een schending op van de “motivatieplicht” zoals bepaald in artikel 149 van de Grondwet en artikel 39/65 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

De verzoeker voert aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte de beëindiging van het verblijfsrecht steunt op het vonnis van de correctionele rechtbank van Ieper van 19 maart 2009. Het onderzoek van de al dan niet retroactieve toepassing van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet diende immers te gebeuren aan de hand van de datum van de feiten, zijnde het gebruik van vervalste documenten of misleidende informatie of het plegen van fraude of andere onwettige middelen die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van zijn verblijfsrecht. Aangezien deze feiten dateren van vóór de inwerkingtreding van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgens de verzoeker aan artikel 42septies van de Vreemdelingenwet een ruimere interpretatie gegeven die niet verenigbaar is met de inhoud van die bepaling.

4.2. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoeker nog toe dat hij op 13 november 2007 over de hem ten laste gelegde feiten werd verhoord door de Federale

Gerechtelijke Politie zodat de dienst Vreemdelingenzaken rond deze datum reeds zeker op de hoogte had kunnen zijn van de gepleegde feiten. Bovendien voegt de verwerende partij een bijkomende voorwaarde toe aan artikel 42septies van de Vreemdelingenwet door te stellen dat er pas een einde kan worden gesteld aan het verblijfsrecht nadat vaststaat dat de betrokkene de feiten daadwerkelijk heeft gepleegd. De verwerende partij verwijst ten slotte ten onrechte naar de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 24 mei 2007 die artikel 42septies van de Vreemdelingenwet heeft ingevoerd om er uit af te leiden dat fraude ook vóór de inwerkingtreding van die bepaling reeds gevolgen had voor het verblijfsrecht door de toepassing van het algemeen rechtsprincipe *fraus omnia corrumpit*. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zich immers beperken tot de inhoud van de betwiste administratieve rechtshandeling die in casu enkel op artikel 42septies van de Vreemdelingenwet is gebaseerd.

Beoordeling

5. Daargelaten de vraag of het uitgangspunt voor de toepassing van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet het vonnis van 19 maart 2009 van de rechtbank van eerste aanleg is dan wel de feiten die aanleiding hebben gegeven tot dit vonnis, dient te worden gewezen op het algemeen rechtsbeginsel van de onmiddellijke uitwerking van een nieuwe wet. Volgens dit principe is elke nieuwe wet in beginsel onmiddellijk toepasselijk, niet alleen op wie zich in haar werkingssfeer begeeft, maar ook op wie zich reeds tevoren in die werkingssfeer bevond. Derhalve is een nieuwe wet in de regel niet enkel van toepassing op de toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van een onder de vroegere wet ontstane toestand, die zich voordoen of die voortduren onder de gelding van de nieuwe wet. Het doet dus niet ter zake dat de feiten waarvoor de verzoeker werd veroordeeld dateren van vóór de inwerkingtreding van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet, gelet op de onmiddellijke toepasselijkheid van de wet van 25 april 2004 tot wijziging van de Vreemdelingenwet, waarbij die bepaling werd ingevoerd. Het enige middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf oktober tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen